

εἰς τὰ θέσφατα καὶ τοῦτο ὅτι τὸ Ἰσλάμ ἐμελλεν νὰ θεραπεύσῃ τὴν ἀπληστίαν τῶν καπλήλων τοῦ χριστιανικοῦ τύπου. Εἶνε πασίγνωστον ὅτι ἡ συντήρησις τῶν συμπαθειῶν τῶν κολλυβιστῶν τοῦ Νέου Ἐλευθέρου Τύπου ἀπερρόφα ἀπὸ τὸ θησαυροφυλάκιον τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας τὰ εἰσοδήματα δύο τοῦλάχιστον ἀσιατικῶν ἐπαρχιῶν. Ὁ γράφων δὲ τὰς παρούσας γραμμὰς εἶνε εἰς θέσιν νὰ γινώσκῃ ἀκριβῶς ὅποια τρυφεραὶ σχέσεις ὑπῆρχον μεταξὺ τῆς ἐν Ῥώμῃ ὀθωμανικῆς πρεσβείας καὶ τῆς αὐτόθι ἐκδιδομένης Ἰταλίας, ἥτις δὲν λησμονεῖ ὅσκις ἡ περίστασις τὸ καλέσῃ νὰ ρίψῃ καθ' ἡμῶν ἐν βέλος διὰ τοῦ σαρακηνοῦ τόξου τῆς.

Ὅταν δὲν δίδῃ λοιπὸν ἡ πρεσβεία διὰ τοὺς πλείστους τῶν δημοσιογράφων τῆς Δύσεως εἰμεθα ἔθνος φιλεργόν, νοῦμον, κτλ., ὅταν δίδῃ εἰμεθα λησταὶ τῶν λεωφόρων!

Λησταὶ τῶν Λεωφόρων! . . . ὦ Θεέ μου, Θεέ μου! Καὶ ἡμεῖς οἵτινες ἔχομεν τὸ γραφεῖόν μας ἀκριβῶς εἰς μίαν λεωφόρον—τὴν τοῦ Πανεπιστημίου ἀριθ. 39! . . . Ἀρα, ὅσοι διέρχονται πρὸ τοῦ γραφείου μας εἶνε λησταί, μὴ ἐξαιρουμένου οὐδὲ τοῦ ἀγαθοῦ μας γείτονος κ. Μεσσηνέζη! . . .

Ἄς γράψωσι καὶ ἄς λέγωσιν ὅσα θέλουσιν, ἄς μαίνωνται, ἄς λαιδορῶσιν, ἄς ἀπειλῶσιν. Ὅτε τὸ ἔθνος ἐξηγέρθη σύσσωμον διὰ νὰ σώσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ κινδυνεύοντος ἑλληνισμοῦ δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν Εὐρώπην· σήμερον δὲ ὅτε ἐπίκειται ἡ στιγμή ν' ἀναλάβῃ τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα, ἂν μεριμνᾷ περὶ δυνάμεων, μεριμνᾷ περὶ μόνων τῶν ἰδικῶν του.

Τὸ βλέμμα μας ἔστω ἐστραμμένον ἐκεῖ ὅπου μένει ὁ ἐχθρός μας. Ἄν τὸ ὄπλον σκοπεύῃ μὲν τὸν ἐχθρόν, ἀλλὰ τὸ βλέμμα στρέφεται πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς Δύσεως ἐκτετυκῶς, τότε ἡ πράξις μας προσλαμβάνει τὸν χαρακτήρα ὃν τόσον εὐφυῶς τῇ ἀπέδωκεν ὁ προμνημονευθεὶς βουλευτὴς Αἰγυπτιακῆς ἀποκαλίσας αὐτὴν «ἐνοπλὸν ἐπαιτεῖαν».

(1) ἑλληνικὸς λαὸς ὁμῶς ἔδειξεν ὅτι θέλει ν' ἀποσείσῃ τὸ ὄνειδος τῆς ἐπαιτείας καὶ ν' ἀποδείξῃ ὅτι δὲν εἶνε ἄξιος τῶν ὕδρεων καὶ τῆς περιφρονήσεως. Ὅταν δὲ αἱ μεγάλαι Δυνάμεις ἐπιδώσωσιν εἰς τὴν κυβερνήσιν τὴν προαναγγελλομένην νέαν καὶ ἐντονωτέραν περὶ ἀφοπλισμοῦ διαταγὴν, ὁ κ. πρωθυπουργὸς καλῶς καὶ ἑλληνοπρεπῶς θὰ πράξῃ ἂν παραπέμψῃ τοὺς πρέσβεις νὰ λάβωσι τὴν ἀπάντησιν παρὰ τῶν εἰς τὰ σύνορα παρατεταγμένων ἡμετέρων στρατιωτῶν. Ἐκεῖνοι ἄς ἀπαντήσωσιν ἂν ὠπλίσθησαν ἀφέντες ἔρημον τὴν στέγην, πεινῶντας τοὺς γονεῖς καὶ ἀπροστάτευτα τὰ τέκνα, ἂν ἐγυμνήτευσαν καὶ ἐρρίγησαν καὶ ἑταλαιπωρήθησαν ἐπὶ τόσους μῆνας διὰ ν' ἀφοπλισθῶσι νῦν ὅτε ἐπίστη ἡ στιγμή τῆς ἐνεργείας διότι τὸ ἀπαιτοῦσιν αἱ Δυνάμεις!

ΣΤΡΕΨΙΔΟΜΕ

Λαμπρὰν καὶ ἐπιτυχῇ ιδέαν ἔσχεν ἡ ἐπὶ φιλοπροόδῳ πνεύματι διακρινόμενη ἐφημερὶς ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ἐκδίδουσα τὴν προσεχῇ Τρίτην ἑκτακτον φύλλον ἀφιερωμένον εἰς τὴν Μακεδονίαν. Μετὰ σπανίας φιλοκαλίας ἐκτετυπωμένον τὸ φύλλον τοῦτο κοσμεῖται ὑπὸ τῆς εἰκόνης τοῦ πρωτομάρτυρος Ρήγα ἐν Ἀγγλίᾳ χαραχθείσης, ἐγένετο δὲ τῇ συνεργασίᾳ πολλῶν μὲν ἐπιφανῶν ξένων οἷον τοῦ Λεσσέψ, τοῦ Ρενάν, τοῦ Κήπερτ, τοῦ Λεκόντ Δελίλ, τοῦ Μπόδιο καὶ διαφόρων διακεκριμένων λογίων ἐκ τῶν ἡμετέρων. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι χάρις εἰς τὴν ἑκτακτον ἀξίαν τοῦ φύλλου καὶ τὴν κατάλληλὴν τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἐποχὴν θὰ γείνωσιν ἀνάρπαστοι αἱ 12,000 χιλιάδες τῶν ἀντιτύπων αὐτοῦ.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ παρελθοῦσα ἐβδομάς ἦτο ἡ λεγομένη τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς Βαπτίσεως τοῦ Χριστοῦ, καθ' ἣν κατὰ τὰ θρησκευτικὰ ἔθιμα ρίπτεται ὁ σταυρὸς ὑπὸ τῶν ἱερέων εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς δεξαμενὰς καὶ ἀγιάζονται τὰ ὕδατα καὶ γαληνίζ τὸ ὑγρὸν στοιχεῖον. Πρὸς πίστωσιν τούτου καὶ οἰκοδομὴν τῶν κατοικούντων τὴν γῆν σήμερον ἀπίστων ἕξ ποταμοὶ ἐπλημμύρησαν τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἐν Πελοποννήσῳ καὶ τέσσαρες πόλεις ἐκινδύνευσαν νὰ παρασυρθῶσιν ὑπὸ τῶν ὑδάτων.

Μετ' ἐπιτάσεως διεδίδετο κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ὡς ἐπικειμένη ἡ προσεχὴς σύγκλησις τῆς βουλῆς. Ἐπὶ τῇ εἰδήσει ταύτῃ αἱ κυβερνήσεις τῶν μεγάλων δυνάμεων, αἵτινες εἶχον παραγγείλει τοῖς ἐνταῦθα πρεσβευταῖς αὐτῶν νὰ μεταχειρισθῶσι παρὰ τῇ κυβερνήσει ἡμῶν πᾶν μέσον ὅπως ἀνακόψωσιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐνεργείας, εἰς ἣν ἐφαίνετο εἰσελθοῦσα, διέταξαν αὐτοὺς νὰ μὴ προδῶσιν εἰς οὐδὲν πλέον διάβημα, θεωροῦσαι ὑπεραρκούν τὸ μέσον τοῦτο.

Ἡ παρελθοῦσα ἐβδομάς διεκρίθη ὄντως διὰ τὸ παράδοξον καὶ ἀλλόκοτον τῶν διαδόσεων τῆς. Μεταξὺ αὐτῶν ἰδιαιτέρας προσοχῆς ἀξία εἶνε καὶ ἡ περὶ παραιτήσεως τῆς κυβερνήσεως καὶ καταρτισμοῦ ἀχρόου ὑπουργείου, ὅπως ἀναλάβῃ εἰρηνικωτέραν πολιτικὴν πορείαν. Κατὰ τῆς πιθανῆς πραγματοποιήσεως τοιοῦτου τινὸς κινδύνου ἐν τῷ μέλλοντι, προτείνομεν ἡμεῖς τὸ ἐξῆς ἀπλούστατον μέσον: Νὰ ἀπαιτήσῃ ὁ λαὸς ὅπως εἰς τὸ πιθανῶς σχηματισθὲν μέσον τοιοῦτο, προσληφθῇ ἀναποφεύκτως ἐκ τῶν πολιτευομένων καὶ ὁ κ. Πετράκης, ὅστις εἶνε ἱκανὸς νὰ μεταδώσῃ μελαίναν καὶ ἐρυθρὰν ἀκόμη βαφὴν καὶ εἰς τὸ μᾶλλον ἄχρουν ὑπουργεῖον.

Ἐμάχομεν ἐπὶ τέλους καὶ τὸν λόγον τῆς διακοπῆς τῆς χρήσεως τῆς ἵπποσιδηροδρομικῆς γραμμῆς Ἀμπελοκήπων. Τοῦτο ἐγένετο κατ' ἐπίμονον πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀπαίτησιν τῶν παροίκων ἰδιοκτητῶν, ἡ καθαριότης τῶν παραπετασμάτων τῶν οἰκιῶν τῶν ὁποίων ἐβλάπτετο ἐκ τοῦ καπνοῦ.

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐκτὸς τῆς περὶ διακοπῆς τῆς γραμμῆς διαταγῆς τὸ ὑπουργεῖον μέλλει νὰ ἐκδώσῃ προσεχῶς καὶ ἄλλην, δι' ἧς θὰ ὑποχρεώσῃ τὴν ἑταιρίαν νὰ ἀναλάβῃ καὶ τὴν τακτικὴν πλῆσιν τῶν παραπετασμάτων τούτων.

Ἐξεδόθησαν καὶ τὰ νέα δεκάδραχμα χαρτονομίσματα τῆς Τραπεζῆς. Αἱ δὲ ἐφημερίδες ἤρχισαν ἀμέσως συζητήσιν ἐπικρίνουσαι τὴν καλλιτεχνικὴν αὐτῶν ἀξίαν. Πρὸς χαρακτηρισμὸν ἀναλόγου ἀκριβῶς συζητήσεως ἐδημιουργήθη ἡ γνωστὴ δημοτικὴ παροιμία — Κάποιου ἐχάριζαν... τὸ ἀγαθώτερον τῶν τετραπόδων καὶ τὸ ἐκύτταζεν εἰς τὰ ὀδόντια.

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν, ἑορτὴν τῶν Φώτων, ἐώρταζε καὶ ἡ ἑταιρία τοῦ Φωταερίου, κατ' ὄνομα σχετιζομένη πρὸς τὰ φῶτα.

Κόθορνο!